Ч. 175. Субота 21 (8) серпня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По конференциї. — Рада міністрів. — Скликане соймів. — Унія славяньска а руско-україньский клюб. — Усунене грецкої фляги на Креті.

Який успіх принесла конференция скликана пос. Ґломбіньским? Нині годі ще рішучу дати на то відповідь. Одні кажуть, що конференция вповні удала ся і принесла так вдоволяючі успіхи, що президент кабінету поручив дрови Гломбіньскому вести й дальші наради. Противно з другої сторони доказують, що конференция зовсім не удала ся. Так бодай доказує „Slovensky Narod“, котрий каже, що вислід конференциї, до котрої др. Ґломбіньский дав почин, єсть так лихий, що правительству позістає тепер ще одиноке средство: розвязане парляменту. По чиїй стороні правда, се покаже мабуть аж найблизша сесия палати послів. А все-таки, що акция мабуть так неудала ся, як то було бажанем правительства і дра Ґломбіньского, вказує на то обставина, що правительство наміряє на осінь скликати сойми, щоби мабуть насамперед зробити пробу з ческим соймом чи він буде здібний до роботящости, бо від того бодай чи не в найбільшій мірі буде зависїти роботящість парляменту. На се вказує також і комунікат правительства о послїдній раді міністрів. В комунікатї тім сказано:

Рада міністрів була погляду, що єсть річаю конечною, щоби як найскорше, в як най коротшім речинци розпочали ся роботи парляментарні. Висказано однодушне переконане, що дальше треване відносин, які довели до закритя послїдної сесиї ради державної, нарушує повагу і значінє палати послів і що правительство, котре бажає видїти сильний і на переконаню народнім опертий парлямент, мусить мати в тім інтерес, щоби як найскорше настали впорядковані і нормальні відносини парляментарні.

Рада міністерияльна розважила також, що теперішне скликанє Ради державної, коли не буде дана всяка запорука успіху, на случай безуспішности вплине некористно на наради слїдуючої сесиї ради державної і евентуально на хід сесий соймових. На таку небезпечність не можна виставляти судьби парляментарних тїл не надумуючись дальше. Коли би при звістних подїях відносини нашої палати послів удало ся вилучити від зловіщих приключень, то вимагає ся відповідної запоруки для спокійного і успішного ходу, коли би в такім часї мала розпочати ся робота палати послів. Така запорука хоч би лиш вглядна, видавала ся раді міністрів не можлива і длятого переважало переконане, що треба радше розпочати річеві і полїтичні приготовленя. Безпосередно треба розпочати такі приготовленя для сесий соймових. Специяльну увагу звертає правительство на приготовленя до ческого сойму, бо єсть переконане, що зближене партий полїтичних на терені сойму вийде також в хосен ради державної.

В другій половині вересня зберуть ся сойми. Правительство має надію, що між тим на основі маючих вести ся переговорів дана буде можність, щоби раду державну, перервавши сойми скликати вже з початком жовтня. Рада державна стрітить ті самі задачі, яких не виповнила перед замкненем сесиї в лїтї а специяльно ждуть її наради над пляном фінансовим, котрий дасть соймам терен до поважних нарад. — Сойми відповідно до поступу праць в палатї послів мали би до розпорядимости місяць грудень а в конечних случаях і січень. — На конець згадує комунікат і про послїдну конференцию та каже, що хід її дав доказ, що всї партиї бажають парляментарної чинности законодатної. В тім бажаню стрічають ся партиї з правительством.

Переговори руско-українського клюбу з Унією славяньскою вели посли Романчук і др. Евг. Левицкий. Члени екзекутивного ко-

---

36)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Хочете знати, що то таке каньон Кольорада?

Подумайте собі, що ідете степом. Ноги путають ся в якихсь сіро зелених корчиках, котрі як далеко можна сягнути оком, творять одно безконечне, тихе море глухої задумчивости. Від часу до часу відозве ся якась маленька птичка та підлетить до неба, що повиним, синим обличем споглядає на сіро-зелену безконечність. А ви ідете щораз висше в гору, бо земля в сих сторонах підниимає ся поволи, ідете, але не видите цїли вашого труду, бо низькі сосни, що повзуть онтам на овиді, не обіцюють ніякої зміни; поза ними буде знов тягнути ся глухий, безконечний степ.

Тепер ви вже на горі та ідете через ряди тих сосон. Нараз ваша уява зробила вам якогось збитка. Вам здає ся, що земля під вами розступила ся і під вашими дрожачими ногами показало ся царство сатани. Нема сумніву, то таки оно тут перед вами, бо з него віє така горяча духота як з пекла. Се справді таки царство сатани, бо хиба не видите тих соток тисячів веж і мурів его закаменїлого міста?! Чи то тоті вязниці, де на вічні муки замкнені прокляті? А як дико жарять ся краски в тих дебрах і кітлах в глубині? Чи то може злі духи понаносили отсе камінє і палять его на жертву свому володїтелеви? А як страшно суне ся на самім сподї дебри якась чорна ріка! Чи то не тота ріка, по котрій, як то розповідали стародавні Греки та Римляни, якийсь Харон перевозив души померших на другий сьвіт? Так питаєте ся того з'явища, що показує ся перед вашими очима, а тимчасом ваші ноги все ще не можуть видобути ся з тих корчів на степу котрим ви ішли а суковаті сосни значать ще ту дорогу.

Отакі гадки насунулись менї того дня в липни, коли я ідучи степом, зарослим сіро-зеленим ялівцем, побачив, як він нараз підо мною розступив ся і я заглянув у Великий Каньон Кольорада.

Я побачив, що в тій одностайній аж до утоми високорівни не якась мала розколина, не яр або долинка, але якась така широка глубінь, що треба би в ній їхати цїлими днями. Від сходу сонця аж до заходу тягнула ся тота загадочна глубінь без кінця; північний її край виднів ся в темних лїніях невиразно мов якийсь далекий остров краєм моря. А в сїм величезнім отворі стояли гори. Але не такі гори, як тоті, що підниимають ся верх землї в гору, що мають вершки і долини; не такі гори, на котрих ростуть дерева і трава, на котрих добувають ся жерела і випливають круті потоки. То гори якогось дивного рода: множество чотирогранних скалистих нїби башт з якоїсь кріпости, уставлених на ширших величезних квадратових скалах, котрі роздїлюють ся знов на поменші гранчасті укріпленя, поміж котрими насипане дрібне камінє клинцями спадає в долину. А в горі тоті башти і вежі, чи тоті нїби якісь гори, кінчать ся всї так рівно, як би ще вчера степ їх вкривав і не дозваляв їм пробити ся з під него.

Коли же подивити ся добре в долину, то перепудженим очам показує ся, що тоті кусні степу на вершках то нїби лиш криші якихсь величезних скалистих гран, розставлених на сподї глубини одна коло другої, мов би в будівельній шопі землї, чекаючи на майстра, що має їх звідтам винести та поробити з них гори понад людскими головами.

Але щоби й тій глубинї назначити границю, щоби людске око не гадало, що тоті гори повирастали просто із самого серця землї, то поміж ними в найглубшій дебрі крутила ся і вила ся тота якась темної краски ріка, що й сама подобала на якусь воду з підземного сьвіта, як на посестру тих рік, що пливуть верх землї. Хоч часами видко було, як її чорна струя розбивала ся в білу піну, то таки з її глубини не було чути ніякого голосу, взагалї з цїлої тої пропасти, як она широка і далека, не було чути найменшого шелесту. Понад сими скалами не лїтала ніяка птиця, вздовж її берегів не лїтав весело ніякий метелик; якась степова комашка, що забренїла коло мене, втекла чим скорше, коли її крильця зачули духоту мов би від грани в сїм пеклї.

мітету „Славяньскої Унії“ привитали наших послів дуже сердечно. Відпоручники нашого клюбу зазначили, що він готов приступити до кооперациї з „Славяньскою Унією“, подали до відомости форму, в якій та кооперация мала би відбувати ся, а по тім віддалили ся, щоби „Славяньска Унія“ могла над тими услівями застановити ся.

По полудни посли Удержаль і др. Шустершіц відповіли руским послам, що „Славяньска Унія“ приймає радо до відома готовість україньского клюбу до спільної акциї; а що в поданих їй точках знаходить ся також жадане, щоби ту обосторонну умову приймили всї поодинокі клюби до Унії належачі, то заряд Унії з прихильною заявою подав пропозицию Україньского клюбу всїм клюбам Унії до порішеня. Однак заряд звертає вже тепер увагу, що з огляду на обовязуючий статут Унії трудно буде їй згодити ся на виїмкове і занадто упривілейоване становище Україньского клюбу, та пропонує з своєї сторони приступлене до Унії на тих самих услівях, на яких приступили всї инші славяньскі партиї, злучені в Унії.

В справі кретийскій наспіли отсї дві характеристичні вісти з Риму і Парижа. Перша з них доносить: Вчера рано компанія межинародна вийшла на беріг і без пригоди усунула грецку хоругов з форту, що стоїть над входом до пристані в Канеї. Компанія тота полишила відтак 50 людий в цїли стереженя форту, на котрім повівала хоругов. Друга вість яку подає аґентия Гаваса доносить: Компанія, котра вчера о 5 год. рано вийшла на беріг скинула вистрілами стовп, з котрого на форті повівала грецка фляґа а відтак вернула назад на корабель. Межинародний віддїл обсадив форт, з котрого повівала грецка фляґа. Кретийска жандармерия удержує порядок в місті.

Новинки.

Львів, дня 20-го серпня 1909

— **З нагоди 79-их роковин цїсарских уродин** відбули ся — як то ми вже коротко доносили — торжественні богослуженя, а по богослуженю Є. Ексц. п. Намістник др. Михаіл Бобржиньский приймав депутациї, котрі прийшли зложити на руки Є. Ексцеленциї вирази чувства, преданности і желаня для Є. Вел. Цїсаря Франц Иосифа I.

Між иншими явили ся Є. Ексц. Преосьв. Митрополит ґр. Андрей Шептицкий з митратами оо. Білецким і Туркевичем, прадатом о. Пакіжем і крилошанами оо. Чапельским і Федосевичем. Під проводом проф. Шухевича і пос. дра Евгена Олесницкого явила ся депутация Русинів зложена з пп.: дир. Костя Паньковского, Вас. Гресяка, дра Стеф. Федака, дир. Вас. Нагірного, дра А. Говикевича, дир. А. Сероїчковского, дир. Никол. Заячковского, І. Доманиша, І Кошуляїньского, Альф. Будзиновского, М. Мочульского, інж. І. Мудрака і дир. Морова, котрі заступали отсї товариства: „Днїстер“, „Краєвий Союз кредитовий“, „Краєвий Союз ревізийний“, „Руску Бесїду“, „Наукове Товариство ім. Шевченка“, „Просьвіту“, „Народну Торговлю“, „Учительску Громаду“, „Руске Товариство педаґоґічне“ „Боян“, „Музичне Товариство ім. Миколи Лисенка“, „Труд“, „Товариство ім. Петра Могили“, „Доставу“, „Сокіл“, „Зорю“, „Товариство урядників і сьвященикiв“, „Народну Гостинницю“, „Жівочу Громаду“, „Землю“, „Сокільский Базар“, „Львівску Русь“, „Міщаньский Союз торговельно промисловий“, „Силу“, „Провидїнє“ і „Товариство для розвою рускої штуки“. Промову виголосив проф. Шухевич, на яку відповів відтак Є. Ексц. п. Намістник Бобжиньский.

Дальше явили ся: др. Дудикевич, др. Гриневецкий ім „Русск. Ради“, др. Івасечко і др. Заяц іменем Ставроп. Інститута, о. Сваричевский ім. Тов. Качковского, о. Давидович іменем Тов. сьв. Володимира і проф. о. Костецкий, др. Заяц і о Давидович іменем „Народ. Дому“.

По принятях о 4 год. по полудни відбув ся у Є. Ексц п. Намістника обід на 74 накрить, в котрім взяли участь між иншими: Є Ексц Впреосв. Митрополит ґр. Шептицкий, член видїлу краєв. Ів. Кївелюк, посли до ради держ: о. дек. Василь Давидяк і др. Евг. Олесницкий, посол на сойм краєв. др. Володимир Дудикевич, адвокати краєві: др. Ів Добряньский і др. Ст. Федак, проф о. Ів. Костецкий і проф. Володимир Шухевич. Підчас обіду грала музика 30 полку піхоти, а з цитаделї відозвала ся сальва 24-ох вистрілів з пушок.

— **Іменованя і Перенесеня.** П. Мінїстер справедливости іменував судиями авскультантів: Кар. Соботу до Обертина; Володим. Петровского до Снятина; Север. Беднара до Рогатина; Мар. Подвіньского до Гусятина; дра Ник. Бодруга до Козови; Ром. Вітошиньского до Чорткова; Мих. Ремізовского до Рави; Волод. Ганїнчака до Калуша; Юл. Вергановского до Товмача; Ник. Гартникевича до Рожнїтова; Кал. Оппенавера до Журавна; Гавр. Боржемского до Радехова; Ром. Гувара до Делятина; Ів. Борилу до Залозець; Теод. Фавстмана до Вижницї; дра Зиґм. Вінтера до Турки; Кар. Должицкого до Підгаєць; Ад. Немеца до Товстого; Волод. Бриковича до Угнова; — надав посади судиїв в окрузї висшого суду краєвого у Львові судиям: Ігн. Кавецкому в Турцї, Волод. Жеґестовскому в Перемишли; Евст. Залескому в Зборові; — переніс судиїв: Ів. Тессейре з Куликова і Ром Крогулецкого до Перемишля; Володисл. Пискозуба з Чорткова до Надвірної; Ів. Роґовского з Обертина до Тисменицї; Каз. Терлїковского з Рави до Дрогобича; Миросл. Янкевича з Перемишля до Нов. Села; Ів. Сокульского з Рогатина до Делятина; Зиґм. Кржевіньского з Бібрки до Самбора; Евг. Топольницкого з Радехова до Добромиля; Едв. Ояка з Делятина до Станиславово; Мойс. Вассермана із Станислава до Бібрки; Тад. Стецькова з Нов. Села до Дрогобича: Йос. Бадецкого з Угнова до Бучача; Ігн. Хвойку з Підгаєць до Делятина: Фил. Танненбавма з Товстого до Дрогобича; Йос. Гехта в Сокаля до Куликова; Володим. Дейницкого з Борщева до Теребовлї; Конст. Дуба з Бучача до Суд. Вишнї; Спирид. Левицкого з Залозець до Зборова; Володим. Кобрина з Журавна до Дрогобича.

— **Вісти особисті.** Президент галиц. ц. к. Дирекциї почт і телеґрафів Йоан Любич Сеферович виїхав на шеститижневий урльоп. Заступство обняв ц. к. віцепрезидент Людвик Півор.

— **Нові уряди почтові.** З днем 1 вересня отворять ся нові уряди почтові в місцевостях: Теплицї з урядовою назвою „Теплицї“. Той уряд буде сполучений з почтовою сїтью дворазовим пішим післанцем до місця обміни почти з почтовою їздою межи Сїнявою і Майданом Сїнявском. Місцевий округ доручень нового почтового уряду творить громада і двірский обшар Теплицї, а замісцевий громада Слобода, двірский обшар Дубровиця і отсї присїлки до громади Теплицї: Білї, Кольонія, Нагірне, Покриви, Вовчасте і Зеленки. — В місцевости Кобаки з урядовою назвою „Кобаки“. Той уряд буде сполуче-

---

Зато цїле житє в сих пропастях проявляло ся їх красками. Як видите краски дуги у всїляких відтїнях, так они сьвітили ся тут на сїм каміню; нема такого диаманту, котрий міг би красші пускати краски як отсї скали. Краски тоті сплививали ся разом мов би звуки якоїсь торжественної пісни, ніби завсїгди однаково а завсїгди инакше, червоні і сині, і жовті і зелені, оранжеві і фіолетні, аж до тої глубини де плила ріка, що сьвітила ся мов би розтоплений металь.

Менї здає ся, що я вам розказав вже достаточно все то, з чого складає ся краса сего каньону: его страшенна величина, і чудова утвар, его величезна глухота і мовчаливість і яркий жар его красок. Але все то разом мусїло би у вашій уяві злити ся хиба в якийсь один чудової краски кришталь, щоби ви могли в своїм дусї побачити повну красу сего Великого Каньона Кольорада.

Єго чудеса спочивають майже ще в щасливім укритю. Низькі соснові лїси закривають милями далеко его береги а сїро-зелені площі, зарослі ялівцем і полином, ведуть відтак на велику порожну пустиню. Так ще ненарушена самота обвела Великий Каньон своїм охоронним поясом і береже від напору тих многих, котрих незручні руки уміють лиш нищити всяке делїкатне дїло природи. Европейцї заходять рідко в сї далекі сторони полудневого заходу а американьске „товариство“ неохотно перериває собі серед пустинї подорож до каліфорнійских морских купелїв. Тому то звичайно завозить бічна зелїзниця по тригодинній їздї горами лиш малу громадку людий на беріг Каньона а ще менша, позбувшись вигод сьвіта на горі, готова спустити ся в сю пекольну глубину.

Одного дня рано вибрали ся ми верхом в сю кипучу пропасть і нам здавало ся, мов би ми розстали ся з житєм. Ще якийсь кусень дороги були сосни і корчі а відтак не було нїчого більше видко лиш миготяче камінє. Але его форми розповідали нам дивну пісню про тоті прастарі часи нашої землї, коли то Титани в борбі з богами сотворили сей каньон. Уява показувала, як они з високих гір, вкритих снїгом, котили на голу пустиню величезні води, як тоті води вимулювали глубоке прямокутне русло, вирізуючи стіни мов ножем. З правого і лївого боку збігали ся посестри струї такими самими глубокими руслами, котрих нїхто не видїв, аж ставув над самим берегом шумячої ріки. Відтак настав слабший рід Титанів і повторив ту саму роботу. Шумячі води, слабшої вже сили і в меншій скількости, жолобили в першім руслї друге вже вузше, менший прямокутний жолїб. Побічні ріки робили то само і в глубинї поробили ся перші тераси. Відтак сила спадаючих филь ставала з кождою тисячкою лїт щораз слабша, нові жолоби робили ся щораз вузші і вузші, в горі тимчасом в перших руслах водоспади повисихали, ростинність від спеки сонця в пустинї загибла а спадаюча маса каміня затерла слїди терас.

За то наповнив ся тепер Каньон огненними красками, що сполучили величезну даль своїми ослонами і величезному румовищу надали в его глубинї фантастичної краси. Нинї вид Каньону з его берегів представляє ся величавійше, як в долинї, в его глубинї, де краски щезають, а ритмічного ряду зершків скал не можна добачити. Лиш о величезній масї тих дебр можна в глубинї набрати доброго понятя.

Сонце стояло вже високо в полудне, коли скінчила ся наша їзда а ми уїхали були якраз половину дороги, до спода Каньону, там, де есть русло ріки Кольорадо, отже до самої ріки треба було їхати цїлий день дороги в глубину. Лїсок, в котрім ми на полудне стали спочивати, видавав ся менї згори як засохла трохи мурава, котрої сонце пустинї ще не встигло зовсїм спалити. Бо треба знати, що поміри учених виказали, що глубина Великого Каньона доходить до 2000 метрів, его ширина виносить 25 кільометрів а довгота аж 350 кільометрів.

Подумайтеж собі тепер таку розколину в земли, що так довга як зі Львова до Іцкан в Буковинї на румуньскій границї, так широка як зі Львова до Старого Села, а глубока на два кільометри, то будете тепер вже знати, що то есть Великий Каньон Кольорада. Хто би хотів видїти его чудеса, пізнати его красу мусїв би его сам оглядати, бо анї нїякий опис анї нїякий образ не всилї того віддати, що тут сотворила природа.

(Дальше буде).

вин з почтовою сїтью пішим післанцем до ц. к. почтового уряду в Рожнові. Місцевий округ доручень нового почтового уряду творить громада і двірский обшар Кобаки, а замісцевий громада і двірский обшар Рибно. — В місцевости Ватятичі з урядовою назвою „Батятичі“. Той уряд буде сполучений з почтовою сїтию пішим післанцем до ц. к. почтового уряду в Камінцї струмиловій. Місцевий округ доручень нового почтового уряду творить громада і двірский обшар Батятичі, а замісцевий громади Дальник і Красич н, фільварок Ліпник і присілки: Гринюхи, Грушка, Гирявець, Товмач, Збанів і Здешів.

— **Пригадуємо,** що перша хлїборобска виставка в Стрию буде отворена 19-го вересня с. р. Кождe село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своєї рілї і працї. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско-молочарский в Стрию“.

— **Дрібні вісти.** Тамтої ночи а ще сильнійше вчера рано лютила ся у Львові буря з громами і градом. В полудне около 1 год. повторила ся буря з сильним вихром і наробила великої шкоди в городах і плянтаціях. В міскім городї зломив вихор старий клен а в містї повибивав богато шиб, захопивши зїкна, котрі не можна було ще в пору замкнути. — На головнім двірци зелїзничім згублено золотий годинник з ланцушком, вартости 360 К. — Вчера рано двох садівників з Яричева знайшли коло Чижикова 6 вязанок кож, в котрих разом було 235 штук і зложили їх на поліциї. — В Пензї в Росиї погорів магазин монопольовий і згоріло 50.000 ведер спірітусу в цистернах та 4.500 ведер горївки у фляшках. Загальна шкода виносить 600.000 рублів. — В Шенберґ коло Берлина, на боїску товаґазового завалила ся желїзна вежа, в хвили коли переїзджав туди віз міскої зелїзницї. Часть возу зовсім розбило і одну особу тяжко поранило а чотири легко.

— **„Приют“** для членів „Взаїмної помочи учительскої“. Товариство „Взаїмна поміч учительска“ утворило з днем 15 липня при улици Скарбківскій ч. 33 у Львові приют для своїх переїзджаючих через Львів членів звичайних і спомагаючих. Оплата за добу виносить 1 К. Урядженя гарне і чисте. Зважавши, що у Львові дає відчувати ся брак порядних дешевих готелів, та що „Приют“ містить ся в центрі міста — есть се для членів „Взаїмної помочи“ велика вигода.

— **В справі стрийскої наради** в днях 21 і 22 вересня подали були деякі рускі часописи а за ними й ми хибно; що то Краєв. Союз ревізийний скликує до Стрия на ті дні кооперативний конґрес або, що то в тих днях відбуде ся з'їзд кооперативний. Противно: нарада скликує ся якраз в справі орґанїзациї в 1910 році національно кооперативного конґресу. Нарада ся буде становити лише відготовляючий ступінь до скликаня конґресу і розробити проґраму конґресу і плян его орґанїзациї, а також установити речинець і місце конґресу. З сего не виходило би одначе, аби суспільність наша, особливо наші діячі на поли кооперациї, мали легковажити значінє стрийскої наради. Від того, яка буде вироблена проґрама конґресу, який буде принятий плян его орґанїзациї, залежати-ме успіх самого конґресу. Тому то необхідне найосновнїйше підготовленє до наради всїх, хто задумує взяти в нїй активну участь зголошеним на письмі або устно, на самій нарадї, роздроблених і умотивованих тем рефератів для будущого кооперативного конґресу.

— **Самоубийство.** В Ґрацу відобрали собі житє бувший професор университету також др. Людвик Ґумпльович і его жінка Франціска з Ґольдманів заживши циянкалї. Перед самоубийством вислали они ще сина др. Володислава Ґ., котрий приїхав зі Швайцариї, з книжочкою до каси ощадности, щоби звідтам виймив гроші. Коли син вернув, застав вже родичів нежувих. На столї лежали два листи: один до поліциї а другий до сина. В першим з них доносить Ґумпльович поліциї, що відбирає собі разом з жінкою і за єї згодою житє з причини недуги. Обоє самоубийники були вже дуже старі люди; она від кількох лїт зовсїм слїпа а ему в послїдних часах зробив ся був якийсь боляк на языцї, мабуть чи не рак, котрий не дозволяв ему читати жінцї книжки, що до недавна робив цїлими днями.

— **Страшного убийства в Бориславі** допустив ся якийсь, доси ще не вислїджений злочинець на 19 лїтній дївчинї з Воленки Йосифі Пашкевич. Покалїчивши нещасливу ножем в уста і плечини затягнув єї на шлях зелїзничий в Губичах а щоби затерти слїди крови на місци, де єї убив, спалив стіжок збіжа. Поїзд переїхав трупа дївчини а служба зелїзнича не спостерегла его, бо єї увага звернена була на горіючий стіжок. Трупа добачив аж будник зелїзничий і дав знати жандармериї. Трупа відставлено на Воленку. Жандармерия слїдить за злочинцем і мабуть есть вже на его тропі.

Телеґрами.

Петербург 20 серпня. Внаслїдок розпорядженя мінїстерства справ внутрішних замкнено тутешну касу взаїмної помочи лїтератів і учених. Каса тота мала 300.000 рублів капіталу і мала філїї в Москві, Києві, Одесї, Ризї і Дорпатї. Видавала она річно около 45.000 рублїв емеритур. Причиною замкненя есть видаванє запомог засудженим за провини полїтичні.

Петербург 20 серпня. Зачувати, що султан сего року не відвідає царя в Лївадиї особисто лиш вишле окреме посольство, котре поїде до Криму. В часї переїзду царя через Босфор має відбути ся стріча обох монархів.

Штокгольм 20 серпня. О розмірах теперішного страйку зелїзничого можна набрати поняти із слїдуючих чисел: З 351 поїздів особових зелїзниць державних вдержало рух 15, з 270 товарових 90, отже із загального числа 621 поїздів, 105 не есть в руху. Крім того з 142 приватних зелїзниць не курсує 97.

Константинополь 20 серпня. В деяких дипльоматичних кругах заявляють, що справа автономії Крети буде тепер предметом нарад. Залагодженє справи хоругви уважають за достаточне вдоволенє для Порти. — Відповідь Грециї ще незвістна турецкій пресї; она лиш виписує всїлякі здогади.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{15}**, 3·30 *), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{33}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), **2·52**.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).